

[Finansministeren.]

rende system medfører ved opkrævningen af skat af sociale ydelser. Jeg synes, det havde været meget rigtigere at begrænse drøftelsen dertil, for det er i sig selv et meget stort problem at få dette afklaret. Også på det punkt er forskellige løsninger mulige. Men jeg tror stadig væk — og jeg forstod, at de fleste havde den opfattelse — at den dårligste vej, man kan gå, er at lave en hel masse nyordninger, der skal ind i systemet og vanskeliggøre mulighederne for at administrere det. Vi har fundet det rimeligt, som jeg nævnte i mit første indlæg, at de problemer, der er med at sammenarbejde den skattemæssige og sociale lovgivning, bør behandles i et udvalg, som jeg finder det rimeligt at socialministeren nedsætter, således at vi ikke, selv med den nuværende lovgivning, beholder en administrativ opbygning, der er for kostbar og for besværlig og virker urimelig over for modtagerne. Det er det, vi gerne vil behandle i det udvalg. Der bliver et samråd i morgen, og jeg ville finde det forkert, hvis jeg gik meget nærmere ind i denne debat, når nu skatteudvalget har anmodet om dette samråd. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at vi drøfter disse spørgsmål.

Hr. Grünbaum var inde på gennemførelsen af den nuværende skattemæssige ordning for sociale ydelser og sagde i den forbindelse, at han syntes, der havde været en tendens her og måske også andre steder til ikke at have den rette kontakt med de befolkningsgrupper, det drejer sig om. Det er jeg ked af at høre, for jeg mener, at der hele tiden har været og fortsat er bestræbelser for at have kontakt mellem de grupper, lovgivningen kommer til at vedrøre. I dette tilfælde drejer det sig om samarbejde med kommunerne, som hr. Grünbaum nævnte. Jeg mener, der er en god kontakt med kommunerne. Jeg kan da sige, at i den ret korte tid, jeg har haft mit nuværende arbejde, har jeg deltaget i fire møder med Kommunernes Landsforening og repræsentanter for Københavns og Frederiksberg kommuner om andre spørgsmål. Jeg synes, det viser, at

der, hvad der også er ganske rimeligt og rigtigt, er interesse for at samarbejde med kommunerne, når der er behov derfor.

Med hensyn til den nævnte sag vil jeg anføre, at kommunerne, som de har skrevet i den henvendelse, de den 21. april rettede til socialministeriet, har haft adgang til at deltage i det forberedende arbejde vedrørende indhold og udformning af det cirkulære, socialministeren udsendte den 9. marts 1971. Det skete på baggrund af en henvendelse fra kommunerne i anledning af finansministeriets tidligere cirkulære, og der blev, som kommunerne selv fremhæver og udtrykker tilfredshed med, givet tjenestemænd fra kommunerne og de kommunale organisationer adgang til at deltage i det forberedende arbejde.

Men det er rigtigt, at Kommunernes Landsforening ikke er tilfreds med praksis for øjeblikket med hensyn til beskatningen af forskellige sociale indkomster. Man siger, at man finder den meget besværlig at administrere og stærkt arbejdsbelastende for kommunernes social- og sundhedsforvaltning. Når der kommer en sådan anmodning om en drøftelse, vil vi selvfølgelig både drøfte sagen med kommunerne og, som nævnt i det pågældende udvalg, se at nå frem til en bedre ordning af disse ting. Man bør ikke være uden interesse, når det påvises, at en ordning er administrativt belastende. Vi må alle være interesserede i at søge at imødekomme de ønsker, der kan være, og det kan forhåbentlig resultere i, at man får en mere forenklet måde at administrere disse ting på. Der er også nævnt forskellige andre grunde til det set fra modtagerens synspunkt, som jeg udmærket forstår.

Til sidst: der fremkom nogle bemærkninger vedrørende en bedre og mere endelig løsning af disse spørgsmål gående ud på, at man skulle ændre de nuværende grænser. Jeg lagde selvfølgelig med interesse mærke til, at der, forstod jeg, fra særdeles mange sider her i tinget var et ønske om en sådan reform. Regeringspartiernes ordførere frem-